

EERSTE ZONDAG VAN DE ADVENT - JAAR B 29 NOVEMBER 2020

Profeten zijn geen waarzeggers, maar zeggen de waarheid.

'En de waarheid is, dat het volk God vergeten is'

zegt Jesaja. Ze zijn zomaar raak gaan leven: oppervlakkig en in slaap gesust door gemakzucht. Het ging hun lange tijd voor de wind, maar God raakte steeds meer op de achtergrond.

'Niemand, die eraan dacht uw naam aan te roepen, niemand die nog zijn vertrouwen op U durfde stellen'

klaagt Jesaja. Tot ze, door een vreemde grootmacht overvallen, verdreven werden uit hun eigen land. Toen pas schrokken ze wakker. Dan, na vele jaren terug in eigen land, krijgen ze een nieuwe kans, en Jesaja bidt:

'Heer, blijf niet kwaad op ons. Zie op ons neer, op ons, uw eigen volk!'

Het staat zo mooi in de Bijbeltekst:

'En toch Heer, bent u onze Vader. Wij zijn de leem, U bent de boetseerder, wij zijn allen het werk van uw hand.'

En de mensen vraagt hij niet langer God te vergeten. Hij roept hen op tot nieuwe waakzaamheid! Geen woord dat in de Advent zo vaak terugkomt als dat woord: waakzaamheid, wakker blijven. Ook vandaag horen we Jezus de mensen waarschuwen:

'Ooit zal God je ter verantwoording roepen, maar wanneer dat is, weet niemand. Blijf dus waakzaam en wakker, en ga intussen behoedzaam om met wat de huiseigenaar - dat is God - aan jouw zorgen heeft toevertrouwd. Leef niet oppervlakkig aan God en de mensen voorbij. Wees attent op de wezenlijke aspecten van het leven.'

Hoe moeilijk dat is - in het oog houden waar het eigenlijk om gaat -, zullen we in de komende weken weer ervaren. Wij beseffen vandaag de dag maar al te goed hoe moeilijk het is om die wereld de goede richting in te sturen. We beseffen maar al te goed dat veel tussen onze vingers wegglipt, situaties waar we geen vat op hebben en die de wereld op zijn kop zetten. Denk maar aan de wereldgezondheids crisis - Covid 19.

We beseffen maar al te goed dat de machtsverhoudingen tussen landen en werelddelen heel broos en breekbaar blijken te zijn. Hoe belangrijk het is welke persoon er verkozen wordt tot president van de Verenigde staten! Een twitter of een sms te veel en de wereld ontploft letterlijk en figuurlijk.

Met het oog op de komende kerstdagen worden mensen reeds onrustig. Wegens de coronamaatregelen zijn heel wat winkels gesloten. Hoe zullen mensen hun inkopen organiseren? Wat met de kerstcadeautjes en de pakjes voor de kerstboom? Er is een hele kerstindustrie ontstaan waar zonder het blijkaar geen

Kerst kan zijn. Restaurants, pret- en recreatieparken zijn gesloten. Winter skiën zit er voor dit jaar niet in. We worden gedwongen om terug te keren naar de bron, naar de essentie van het feest. Maar het eigenlijke van Kerstmis graaft naar de diepte, en het vraagt méér aandacht dan het krijgt. We worden immers door - overigens vaak plezierige - bijkomstigheden overspoeld, en houd dan maar eens het gelovige hoofd boven water! Te weinig komt God nog ter sprake. Te weinig wordt in de Advent de weg vrijgemaakt voor Jezus en zijn goede nieuws: dat God van mensen houdt, en wij van elkaar dienen te houden. Nu horen we het bijna elke dag in de radio of de televisie. Andere mensen nabij zijn is méér dan ooit belangrijk in deze tijden van anderhalve meter afstandsregels. Er worden tal van suggesties gedaan! Stuur iemand een kaartje, neem eens de telefoon om iemand op te bellen, of maak het praatje buiten op de stoep, op - let wel - anderhalve meter afstand. De wereld zal er warmer van worden. Wakker blijven als gelovigen is je telkens laten gezeggen door het evangelie. De vrede moet niet alleen worden gevierd, maar ook door ons worden gemaakt. Er moet aan gewerkt worden - leert het evangelie - dat het leven goed wordt voor meer en meer mensen.

Maar niet alleen inzet houdt ons wakker, ook het gebed. Echt bidden houdt ons waakzaam, zorgt ervoor dat we niet verzanden, niet verdrinken in het alledaagse gedoe. Bidden is stil worden, je hart verheffen tot God. En in dat gebed kan een mens troost vinden, vertrouwen opdoen, en inspiratie putten om het goede te doen. Toen de joden dat niet meer deden, ging het mis met hen.

'Als bladeren, zijn we afgevallen, en de wind van onze zonden heeft ons meegevoerd. Want niemand die er nog aan dacht uw naam aan te roepen'

bekent Jesaja. Inderdaad, toen ging het mis met het volk. Het werd gedeporteerd, en raakte vervreemd van eigen bodem, ontworteld. Het gaat ook met ons mis, als we niet waakzaam blijven, als we God vergeten te aanroepen. We zullen van Hem vervreemden, het zicht op het eigenlijke leven verliezen, en ook ontworteld raken. En dus zeg ik Jesaja en Jezus na: laten we waakzaam blijven, en niet vergeten te bidden.

Priester Willy